

1864-01-29

AFSENDER

Nanna Rygaard

MODTAGER

Jens Brask

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Keywords:
Livet på Gl. Carlsberg

SUMMARY

#39
Afventer transskription

39

Anna

Carlsberg Fredag Aften den 29de
Jan.

Min egen Hjære! Det er seent
men du maad haue dit Brev, jeg
haerer jo af dig at du satte saa
megen Pris derpaa og saavel det
maar det indellicer og det skal
du haue tak for. Du loed ikke
hoer traug og ting den sidste Tid
især har været for mig her i dette
smukke Hæus. som trod al sin
Skjenket kun ganske faae Quedlittere
har ladet mig ~~at~~ føle at her er
godt at være. Ganske vist har Teiles
været min egen, jeg traede jo enqvay
at hinet var en Loy, Verden saa
smukt for alle der tog den fra
den Side, men for det Første har
det ikke tillodes dem at tage Verden
og jeg traer et heller man kunde
haere det. Gjød at du haaber jeg
at det skal blive varmere mere tilfreds.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

stillede og forberedte end tillid
med som Gud vil hvidt sandt Paaen
og tydelig og tydelig til at hvide de Litter
og hvide guld og sølv og Paa. Tante
og jeg haad dog haad end meget stordt
Sandhed. som Apperinde paa Sines
frange frigtelig dog med Skerffindes
Sandskildet og Paafrigtet paa den ene
Side og Lygind, Næstskæmte og Paa.
Ligret paa den anden og hvide andre
Smyk indkøbtige Lygindes som jeg
hiden dog hvide dog paa at vore
en Paaen med. Men det er heller ikke
til at tympes med en det som stordt
blive paa det til indkøbtige og det som
indkøbtige. Det Næstskæmte er med Paa
at jeg indkøbtige som meget stordt med
dog og stordt for mig hvide med man
men som meget stordt for at hvide
indkøbtige men man ind. Under paa
Paaen og Lygind faldt af som meget stordt
at med. Paa det hvide som stordt dog
af søkter indkøbtige hvide den er det hvide.

Men! med det er ikke godt! Hver
er jeg som forfølgelig og indkøbtige at
den hvide og jeg hvide hvide hvide og
hvide hvide og hvide hvide Paa
og til den som indkøbtige den. Jeg som
jens Paafrigtet hvide hvide hvide jeg
som paa Paafrigtet. Særlig. Jeg haad
indkøbtige at hvide som hvide, men
haad de og Caralins hvide hvide af
Paafrigtet, jeg hvide de at paa hvide
en gammel Paafrigtet hvide som en
niglig gift og som jeg hvide hvide
hvide hvide er hvide hvide en hvide
Paaen af den hvide som hvide hvide
silde at jeg hvide hvide. Hvide
hvide og med som hvide indkøbtige
at jeg hvide hvide som hvide hvide
til at vore paa mig med hvide
Paafrigtet, det er hvide hvide
hvide af mig, men det er det hvide
hvide hvide og hvide hvide at jeg
er det indkøbtige hvide hvide hvide
offer at med hvide hvide hvide hvide

• Helt som andet end mine gode
Sider, ^{hvide} og vand aldeles overhøiet end at
det Natvilde var Tilfaldet. De fortalte
mig en saadan Mængde om Taktens
Gavn over mig for Ballet. Det var
jo frivillig skind at tillægge det den
ringeste Vagt, det var altid været at
et fløjteagt Bekjendtskab til mig
er det Helvigske, naar man er ung
og livlig og taler uden Forbehold, ^{naa}
vinder man jo det Væmmes rege Takt.
Men du min egen Kjæreste, jeg
jalouser dig, du er troet af al den
Svare, men du maas jo følge med
mig paa mine Veje herover. Du
maa ikke blive staaende tilbage, du
maa med om end jeg fortæller bredt.
Tro skal ikke mere om mig end at jeg
er meget, meget ung og meget, meget
bekjendt, naa jeg maas maas takke dig
særende Gange for dit Billede: mit Hjerte
følte jeg det ikke med mig allerede, jeg
var uligkkelig - du er min gode Genvejs
jeg siger stadig til mig selv, vil have

Duude
iynes annd det, jeg vil ikke gjøre
Andet end godt. Du maad see paa
du overtraaler dog deud alle, du
er saa profaik kjærlig klav og god og
siges du altid vil elike mig. Du
har jo nu saau altid min vinsttran-
skeds Fortrolighed, og det maad min
for ed at hile sig idlykkelig
Tante og jeg aftalte idag at jeg
skulde blive her til November
Maaned og ut skulde begyge arbejde
paa at kamme henauden narmer
sin med Overbarelse jeg med
Aukengelie. Jeg sagde i aftes at
jeg vilde reise, jeg kunde ikke blive
her naar sin hoerkeu kaldt af
mig eller var tilfreds med mig -
en Afgjarelse maatte træffes, et
Samlis uden Tydelighed var ubaaligt,
denne Bestemmelse er altsaa træffet
og i al Mildhed idag - Effter fornuft

Jeg skal helde dig fra en Gave
Messard traer jeg har det sam sa
Tilskuer paa Balleet. Dette var

imaaddig maaned - jeg ma
med Skam si tildees at det sa
Tilfredstillende sees at aere Pina
denne; men det var heller ikke sa
saakelig der, trods Maaned af sorte
lygende eller dæmmede Gind.

Paa Søndag skulle vi, naturlig
vis have fremmede. Mellem andet
den i Djivros Kajakalles for Steenstrup
og Anne Tapio og Offede.

Jeg er saa trist saa trist og er
saa bang for at saa baver i mig
hvis Moder og Fader og den sorte
jegare Mind - nei! jeg gjæder maer
jeg tænker paa at jeg selv skaber
mig Fjender ved min Kraftløshed
Men det skal blive anderledes;
jeg mener hos Lundahl og de
andre kjære naar end berettigede
til at glemme mig og at de
engang holdt af mig!
Hev ud din Fæde!

Din egen Anna